

Mỗi Năm Vào Tháng Chạp

Người mình gọi Tháng Chạp, không gọi tháng Mười Hai. Tôi không biết hỏi ai tại sao mình gọi thế?

Có thể theo thương lệ cứ vào tháng cuối năm thì con cháu đi thăm mộ-ông-bà-tiên-tổ?

Kìa kìa người lố nhố trên phần mộ Từ Đường: những bình nhang, trầm hương bay trên mồ thơm phức...

Những người thân đã khuất đang về để hưởng chưởng? Người sống chắc khó ngăn những giọt lệ thương nhớ...

Rồi người ta tảo mộ. Rồi người ta vén, vun. Chao ôi tình yêu thương tả làm sao cho hết?

Không có gì vĩnh biệt? Cảm ơn...Sự Vô Hình! Những nắm đất làm thình! Những trái tim cứ đập!

Tôi hiểu rồi, Tháng Chạp! Tôi thấy rõ tình người! Tôi thấy những nụ cười chứa chan dòng nước mắt!

Tôi cảm ơn Trời Phật! Tiếng chuông vang vang vang...Lòng tôi thật rộn ràng mỗi năm vào tháng nhớ...

Thưa Ông Bà Tiên Tổ "tại sao con đi xa?". Không biết dưới mộ, Ba và Mẹ, làm sao nhỉ?

Mới mà hai Thế Kỷ, mới mà Đất Nước ơi! Người góc biển chân trời, người đầu non...mây trắng!

Trần Vấn Lệ